

PERGALE

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

gegužės

15

PENKTADIENIS

Nr.57(867)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Kovoti už spartesnį sėjos plano įvykdymą—1 pusl.
2. H. JURŠYS. Kai užmirštas partinis darbas—2 pusl.
3. Mums rašo—2 pusl.
4. Kolūkinėse šalybose—3 pusl.
5. Vilniaus srityje—3 pusl.
6. P.JACHLAKOVAS. Ru-

7. J. ORECHOVA. Pagerinti spaudos platinimo darbą—4 pusl.
8. G. KAZLAUSKAITĖ. Komjaunuoliai talkininkauja—4 pusl.
9. Nedarbas—baisus kapitalizmo palydovas—4 pusl.

Sudaryti tvirtą pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams

Partijos XIX suvažiavimo direktyvoje dėl penktojo penkmečio plano numatyta žymiai padidinti visų rūšių gyvulių skaičių, pakelti jų produktyvumą.

Pagrindinė sąlyga partijos XIX suvažiavimo išskeltiems uždaviniams vystant visuomeninę gyvulininkystę sėkmingai išspręsti — tai tvirtos pašarų bazės sudarymas. Tik parūpinus pakankamą kiekį stambių ir sultingų pašarų, bus galima pasiekti tolesnio gyvulių skaičiaus didėjimo, jų produktyvumo kilimo.

Praėjusių metų patyrimas aiškiai rodo, kad tuose kolūkiuose, kur buvo sudaryta tvirta pašarų bazė, pasiekti žymus laimėjimai vystant visuomeninę gyvulininkystę. Pavyzdžiui, „Pamiat Lenina“ kolūkis, praėjusiais metais viršijęs visų gyvulininkystės rūšių išvystymo planą, žymiai viršijo ir produktyvumo užduotį. Paruošęs pakankamą kiekį stambių ir sultingų pašarų, kolūkis įstengė išlaikyti aukštą gyvulių produktyvumą žiemos bei pavasario laikotarpiu. Per keturis šiuo metu mėnesius kolūkyje primelžta vidutiniškai iš kiekvienos karvės apie 700 litrų pieno.

Gerus rezultatus vystant visuomeninę gyvulininkystę pasiekė taip pat „Počiotnyj trud“, Stalino vardo ir kai kurie kiti kolūčiai.

Bet reikia pažymėti, kad gyvulių žiemojimas daugelyje kolūkių vyko sunkiomis sąlygomis. Pirmoje eilėje tai yra išdava to, kad kolūkių valdybos, rūpindamosios visuomeninių gyvulių skaičiaus didinimu, pamiršo juos ap rūpinti pakankamą kiekiu stambių ir sultingų pašarų.

Atrodė, kad praėjusių metų klaidos turėjo daug pamokytį kolūkių vadovus. Bet, deja, to nėra. Nors žinoma, kad pašarų bazės sudarymu rūpinis reikia jau dabar, iš pavasario, kad dabar reikia pasėti pašarines kultūras, bet jau praeina geriausias sėjos ter-

minai, o daugumoje rajono kolūkių dar negalvojama apie vienmečių žolių, pašarinių šakniavaisių, silosinių kultūrų sėją. Iki gegužės 13 dienos tik 5 kolūčiai pradėjo vienmečių žolių sėją, o silosinių kultūrų sėjos ne pradėjo nė vienas kolūkis.

Tokie kolūčiai, kaip Julijos Žemaitės vardo, „Spalio“, „Krasnyj Oktjabr“, M. Melnikaitės vardo ir kai kurie kiti, nepasėjo nė vieno hektaro daugiamečių žolių, nevykdo ir kitų pašarinių kultūrų sėjos.

Mūsų rajono kolūčiai turi reikalingą vienmečių žolių, silosinių kultūrų bei šakniavaisių sėklų kiekį. Tuo tarpu šių kultūrų sėją nevykdoma. Tokią padėtį galima paaiškinti tik tuo, kad kolūkių valdybos, partinės organizacijos neįaučia atsakomybės už visuomeninės gyvulininkystės išvystymą, neatsižvelgia į tai, kad ir dabar, o ne tik šienavimo laikotarpiu, reikia rūpintis pašarų bazės sudarymu. Nerodo būtino reiklumo siekiant tvirtos pašarų bazės sudarymo žemės ūkio specialistai. Jie, geriausiu atveju, registruoja trukumus, bet nesiima aktyvių žygių pašarų bazei papildyti.

Svarbiausias gyvulių aprūpinimo šienų ir žaliu ganykliniu pašaru šaltinis—tai pievos ir ganyklos. Tačiau daugumoje rajono kolūkių net negalvojama apie pievų nušausinimą bei pagerinimą, apie jų derlingumo pakėlimą, nors šios priemonės labai padėtų sustiprinti pašarų bazę.

Dabar vyksta pavasario sėja. Kolūkių valdybos turi imtis priemonių pašarinių kultūrų sėjos planui pilnai įvykdyti. Taip pat jau dabar reikia vykdyti pievų bei ganyklų pagerinimo darbus. Nuolat rūpindamiesi tvirtos pašarų bazės sudarymu, mes tuo pačiu užtikrinsime partijos XIX suvažiavimo išskeltų gyvulininkystės vystymo srityje uždavinių įvykdymą.

Naujos kaimo mechanizatorių profesijos

I Glinianų masinių traktorių stotį (Moldavija) atgabenta traktorių „ChTZ-7“ siūbenta. Jie bus panaudojami įdirbant kaupiamųjų ir daržovinių kultūrų tarpueilius. Dabar MTS zonos kolūkiuose neliko nė vienos ūkio šakos, kur nebūtų naudojamasi mašinos.

Šiuolaikinė technika pareikalavo paruošti naujų profesijų specialistus. Melioracijos būryje, kuris sudarytas stotyje, dirba buldozerininkai, skreperininkai, ekskavatori-

ninkai. Žemės ūkio artelėse sumontuoti 54 siurblių agregatai, nutiesta daugiau kaip šimtas kilometrų laikinųjų drėkinimo kanalų. Šiems darbams vadovauja kolūkiniai drėkinimo sistemų mechanikai.

Šiemet masinių traktorių stotyje pasirodys naujų profesijų mechanizatoriai—kukurūzų kombaino, savaeigės šienapiūvės vairuotojai ir kiti.

(TASS—ELTA).

Kovoti už spartesnį sėjos plano įvykdymą!

Sėjami virš plano linai

Artėja prie pabaigos pavasario darbai „Novaja žizn“ kolūkyje. Grūdinių kultūrų sėjos planas viršytas. Šiomis dienomis baigta sėti linai. Virš plano pasėta apie 3 ha linų.

Kolūkyje išsivystė masinis bulvių sodinimas. Jau pasodinta daugiau kaip 7 ha bulvių.

Gerai vyksta darbas III laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Skurkos. Ji pirmoji kolūkyje užbaigė linų sėją. Pavyzdžiai dirba šios brigados nariai B. Ragainskas, P. Pipiras, M. Ragainskas ir daugelis kitų. Jie dienišes užduotis įvykdo 1,5 karto.

J. Matulevičius

Spartina sėjos tempus

Pavasario sėjos darbuose „Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai kiekvieną penkiadienį pasiekia naujų laimėjimų. Per praėjusį penkiadienį kolūkiečiai žymiai paspartino sėjos tempus. Kolūkyje baigta grūdinių kultūrų sėja ir dabar sodinami šakniavaisiai.

Gražiai sudygo vasarą. Dabar vykdomas pataršimas mineralinėmis trąšomis.

Socialistiniame lenktyniavime geriausius rezultatus pasiekė II laukininkystės bri-

gada (brigadininkas drg. E. Stacevičius). Šioje brigadoje vasarą pasėtas gerai paruoštoje dirvoje, visi pasėliai pataršti mineralinėmis ir vietinėmis trąšomis.

Iškyla vis daugiau darbo pirmūnų. Artojai J. Mažeika, J. Gaidelis kasdien įvykdo po 1,5—2 dienišes normas, o jaunas kolūkietis B. Morkūnas suakėja kasdien po 12 hektarų.

A. Biveinis,

„Tarybų Lietuvos“ kolūčio sąskaitininkas

Suteikti veiksmingą paramą atsiliekančiam kolūkiui

Jau eilę metų „Ažuolo“ kolūkis atsilieka vykdant visas ūkines kampanijas. Jo visuomeninis ūkis silpnas, nesvarus kolūkiečių darbdienis. Negalima sakyti, kad šiam kolūkiui vystytis nėra sąlygų. Kaip tik atvirkščiai: čia derlingos žemės, yra geros sąlygos gyvulininkystei vystyti, kolūkis turi visas galimybes būti pirmaujančiu rajone.

Bet per eilę metų šiam kolūkiui vadovavo negabūs ir nesąžiningi žmonės, kurie grubiai pažeisdavo žemės ūkio artelės įstatus, žlugdydavo visus darbus. Dėl to ir atsidūrė kolūkis tokioje nepavydėtinoje padėtyje.

Paskutiniame ataskaitiniame rinkiniame susirinkime kolūkiečiai išrinko naują kolūčio valdybą, jos pirmininku buvo išrinktas komunistas drg. Bogušas. Naujoji valdyba energingai ėmėsi darbo, darė viską, kad geriau pasiruoštų pavasario sėjai. Kolūčio valdyba tikėjosi gausianti veiksmingą paramą iš rajono tarybinių organų, MTS ir šefuojančios organizacijos pusės ir su jų pagalba sėkmingai išspręsianti pavasario sėjos darbus. Bet, deja, reikiamos paramos kolūkis vis dar negauna.

Kolūkių šefuoja rajono pram-

kombinatas. Tai stambi rajono įmonė, kuri galėtų kolūkiui suteikti rimtą paramą organizuojant darbą, išvystant politinį-masinį darbą kolūkiečių tarpe. Bet šefai į kolūkių atvažiuoja retai, o pats pramkombinato direktorius drg. Ivanovas nė karto nebuvo atvykęs į kolūkių, nesusipažino su padėtimi vietoje, nepasiteiravo, kokios pagalbos reikia kolūkiui.

Reikiamos pagalbos kolūkiui nesuteikė ir masinių traktorių stotis. Pavasario pradžioje į kolūkių kažkodėl nebuvo prisiųstas nė vienas traktorių. Pirmą traktorių kolūkis gavo tik balandžio mėnesio pabaigoje, o kitus—dar vėliau. Tuo tarpu iki traktorių atvykimo į kolūkių arimo darbai vyko visai lėtai, nes kolūčio traukiamoji jėga silpna. Sėja buvo pradėta pavėluotai.

Reti svečiai kolūkyje ir rajono žemės ūkio skyriaus ir MTS žemės ūkio specialistai. Pavasario sėjos metu į kolūkių kartą buvo atvykęs tik žemės ūkio skyriaus vedėjas drg. Kazlauskas ir atsitiktinai užsukęs MTS vyr. agronomas drg. Čerepacha, kurie iš esmės jokios praktinės paramos valdybai nesuteikė. Kolūčio laukininkystės brigadoms nesuteikiama

Daržininkystės grandyje

Stalino vardo kolūkyje yra daržininkystės grandis iš 11 žmonių. Grandžiai vadovauja prityręs daržininkas Rožkovas. Grandžiai priskirtas gamybinis sklypas, sėklinė medžiaga, trąšos. Ši grandis kolūkyje egzistuoja jau nebe pirmus metus. Darnus grandies kolektyvas praėjusiais metais padėjo nemaža jėgų išauginti aukštam daržovių derliui. Vien realizavęs daržovės kolūkis gavo daugiau kaip 17.000 rublių pajamų.

Šiais metais kolūkyje daržininkystei teikiama dar daugiau reikšmės. Daržovinių kultūrų plotas padidintas 2 ha. 41 inspekto rūmuose išauginti ankstyvųjų rūšių kopūstų, pomidorų, agurkų daigai. Artimiausiomis dienomis grandis pradės persodinti daigus į 52 rėmus. Dabar grandies nariai įdirba dirvą, pušina ją, tręšia rengdami masiniam daigų persodinimui.

V. Gruslytė

parama planuojant pasėlių laukus, organizuojant darbą, taikant agrotechnikos priemones. O kaip tik tokios paramos kolūkiui labai reikia.

Retai į kolūkių atsilanko ir zootechnikai. Gi kolūčio visuomeninės gyvulininkystės fermų padėtis labai bloga.

Kolūkyje nevystomas politinis-masinis darbas, kolūkiečiai nemobilizuojami atsilikimui nugalėti.

Apleisto masinio aiškinaimo darbo pasekmė—žemas daugelio kolūkiečių politinis sąmoningumas, neteisinga jų pažiūra į visuomeninę nuosavybę, į darbą. Dar yra kolūkiečių, kaip J. Radzevičius, O. Požeckienė, A. Stunžėnienė ir kiti, kurie neįsijungė į darbą, nesaugoja visuomeninio turto.

„Ažuolo“ kolūkis gali ir turi išbristi iš atsilikimo. Bet tam reikia suteikti kolūčio valdybai veiksmingą paramą organizuojant darbą, sutvarkant apskaitą, mobilizuojant visus kolūčio vidinius rezervus. Žemės ūkio specialistų ir MTS pareiga—suteikti kolūkiui maksimalią paramą ir užtikrinti sėkmingą pavasario sėjos atlikimą, nes nuo to priklausys tolimesnis kolūčio stiprėjimas.

J. Bakšys

Partijos gyvenimas

KAI UŽMIRŠTAS PARTINIS DARBAS

Kolūkio partinėms organizacijoms dabar iškelti dideli ir atsakingi uždaviniai. Jų pareiga — užtikrinti, kad kiekviename kolūkyje pavasario sėja būtų atlikta geriausiai terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu, kad būtų padėtas tvirtas pagrindas busimajam derliui.

Šių uždavinių įvykdymas reikalauja iš partinių organizacijų pagerinti partinį-politinį darbą, įsigilinti į kolūkio reikalus, ryžtingai kelti akcentus esamus trūkumus ir mobilizuoti kolūkiečius jiems pašalinti, kad būtų išnaudoti visi galimybės bei sparčiau užbaigti.

Visai kitokia padėtis Julijos Žemaitės vardo kolūkio partinėje organizacijoje. Ji stovi nuošalyje nuo kolūkio gyvenimo, nedaro jokios įtakos pavasario sėjos eigai paspartinti.

Cia partinis-politinis darbas užmirštas. Politinis darbas kolūkiečių tarpe neplanuojamas ir beveik nedirbamas. Kolūkyje sudarytas agitkolektyvas iš 12 žmonių. Bet palikti be vadovavimo agitatoriai nieko nedirba. Partinės organizacijos sekretorius drg. Tvardauskas pasiūlymą nuo partinio darbo, nuo vadovavimo agitkolektyvui, jis pasiūlymą nuo kolūkio gyvenimo.

Negalima sakyti, kad partinė organizacija savo susirinkimuose nesvarstė svarbių, gyvybinių klausimų. Ne, tokie klausimai buvo svarstomi ir buvo priimti neblogoi sprendimai. Bet reikalas yra toks, kad tuojau pasibaigus susirinkimui apie šiuos sprendimus buvo užmiršta ir niekas jų nevykdė.

Drg. Tvardauskas, būdamas partinės organizacijos sekretorius, neparodė partinio atkaklumo vykdamas šiuos sprendimus, nepareikalavo iš komunistų, kad kiekvienas jų įvykdytų pavestus uždavinius. O ir jis pats nevykdė partinės organizacijos sprendimų. Pavyzdžiui, viename iš sprendimų komu-

nistai Skvarčius ir Tvardauskas buvo įpareigoti reikiamai sutvarkyti gyvulininkystės fermas. Bet ir dabar šis punktas tebėra neįvykdytas. Kiaulių fermoje motininės kiaulės ir dabar stovi blogose patalpose. Negeresnė padėtis ir kitose kolūkio fermose. Kitame susirinkime partinės organizacijos sekretorius drg. Tvardauskas buvo įpareigotas duoti visiems komunistams partines užduotis. Bet ir šis punktas tebėra neįvykdytas. Nė vienas komunistas partinės užduoties neturi.

Drg. Tvardauskas skundžiasi, kad komjaunimo organizacija neteikia jokios pagalbos. Bet juk komjaunimo jėga glūdi partiniame vadovavime. Kodėl gi partinė organizacija nė karto neišklausė partinės organizacijos sekretoriaus ataskaitos ir nepadėjo jam pagerinti komjaunimo organizacijos darbo?

Pavasario pradžioje laukininkystės brigados sudarė socialistinio lenktyniavimo sutartis. Bet partinė organizacija ir ligi šiol nepasidomėjo, kaip vyksta socialistinis lenktyniavimas, nesuveikė lenktyniavimo rezultatai, o tai ir privedė prie padėties, kad liko lenktyniavimo kolūkyje nėra. Partinio darbo apleidimas neigiamai atsiliepė į kolūkio veiklą. Žema darbo drausmė, blogai organizuojamas darbas, sėjoje nepanaudojama visa darbo ir traukiamoji jėga, žemas darbo našumas. Dėl šių priežasčių sėjos darbai kolūkyje žlugdomi, artelė užima vieną paskutiniųjų vietų rajone.

Kolūkio partinė organizacija turi iš pagrindų pagerinti savo darbą, sutelkdama svarbiausią dėmesį į partinio-politinio darbo pagerinimą, į darbo su kolūkiečių masėmis pagerinimą. Tai bus lemiamoji sąlyga sėkmingam pavasario sėjos įvykdymui, kolūkio atsilikimo nugalėjimui.

H. Juršys

Pagerinti agitgrupės darbą

„Tarybinio artojo“ kolūkyje agitmasinis darbas kolūkiečių tarpe yra labai žemo lygio. Kolūkyje yra 9 agitatoriai, tačiau jie nieko nedirba. Kolūkio pirmininkas drg. Guogis, būdamas agitgrupės vadovu, neduoda agitatoriams nurodymų, o ir pats neatlieka jokio aiškinamojo darbo kolūkiečių tarpe. Jis net nežino, kas yra agitatoriai.

Agitgrupė neturi darbo plano pavasario laukų darbų laikotarpiui. Nė karto nebuvęs surengtas agitatorių pasitarimas; agitatorių darbas nekontroliuojamas.

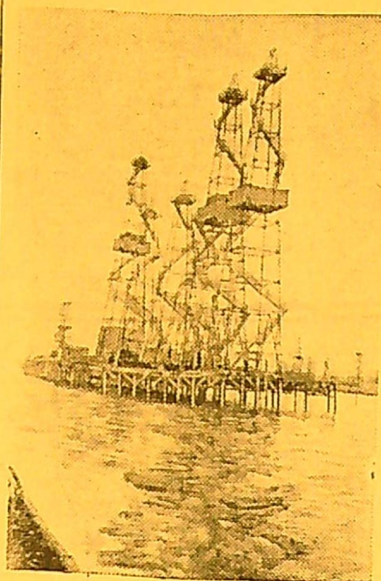
Dėl nepatenkinamo polit-

Trumpai

Aktyviai renka metalo laužą Imbrado septymetės mokyklos mokiniai. Gegužės pirmą dieną čia jau buvo surinkta 790 kg metalo lau-

žo. Metalo laužo rinkime gerai pasižymėjo komjaunuolis Barskevičius, pionierius Paurys ir kiti.

P. Tijūnėlytė

Azerbaidžano TSR. Tik prieš kelerius metus Michailas Koveročkinas ir Kurbanas Abasovas, kurie dabar yra Stalininės premijos laureatai, išgręžė pirmą naftos gręžinį atviroje jūroje. Per trumpą laikotarpį, praėjusį nuo to laiko, šioje vietoje įkurta priešakinė tarybine technika aprūpinta galinga verslovė su antvandeninėmis gatvėmis-estakadomis, kurios tęsiasi daug kilometrų, su milžiniškais metaliniais bakais naftai rinkti, su elektrinėmis ir kompresorinėmis stotimis, su dviejų aukštų namais, kur gyvena gręžėjai, verslovininkai, statytojai.

Nuotraukoje: naftos bakštai Kaspijos jūroje.

F. Ševcovo nuotr.

(TASS).

Panaudojama vandens jėga

Pro Užemiškių kaimą, netoli Vajesiškių, teka nedidelis Vikšrinkos upelis. Ne kartą, žiūrėdamas į sraunųjį upelį, Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečiai drg. Prakelis galvojo, kaip jį priversti tarnauti žmogui. Pagaliau jis pasiryžo šią savo mintį išdėstyti kolūkio valdybai.

—Duokite man keletą žmonių, ir mes priversim upelio vandenį ir mišką pianti, ir grūdus malli, ir, ko gero, šviesą kolūkini duoti,—pareiškė jis.

Kolūkio valdyba sutiko su drg. Prakelio pasiūlymu. Jam į pagalbą buvo išskirti 4 žmonės. Ir prasidėjo darbas. Per visą žiemą dirbo kolūkiečiai, kaldami sielius, pildami užtvanką, įrengdami turbiną. Nemaža jiems teko įveikti sunkumų: truko įrengimų, medžiagų. Bet pasiaukojęs kolūkiečių darbas atnešė vaisių — Vikšrinkos upelis pajungtas tarnauti žmogui. Vandens turbinų pagalba varoma lentpiuvė ir malūnas, kas jau dabar duoda kolūkiui didelę naudą. Kolūkiečiai ties tuo nesustoja. Jie numato artimiausiu laiku pastatyti dinamą ir duoti kolūkiui elektros šviesą.

Praeis dar kiek laiko, ir Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečių namuose sužibės Iljičiaus lemputės.

J. Blaževičius

MUMS RAŠO

Kur dingsta medus?

Tar organizuojant „Počiotnyj trud“ kolūkj buvo įsi- gyta 17 bičių šeimų. Su bitėmis įsigijo sau šiltą vietelę ir tūlas Nastajus.

1950 metais bitynas davė 107 kilogramus medaus, bet kasmet medaus kiekis vis mažėjo. 1951 metais buvo gauta tik 76 kilogramai medaus.

Is 17 avilių per eilę metų turėtų būti ir daug naujų bi-

čių šeimų. Bet vietoje to, 1952 metais dėl bitininko Nastajaus neapsižiūrėjimo žuvo viena bičių šeima, gi medaus rinkimas visai nufūko. Šiais metais žuvo dar 7 bičių šeimoms, bet kolūkio valdyba į tai neatreipė jokio dėmesio.

Kolūkio valdybai, matyti, nenaudinga perduoti bičių priežiūrą į patikimesnes rankas.

R. Balžiūnas

Užmirštos pareigos

Dažnai Mičiurino vardo žemės ūkio artelės nariai randa kolūkio parduotuvės duris užrakintas.

—Nagi ir neišsimega tas mūsų vedėjas,—apmaudingai prataria veltui sugaišęs brangų laiką kolūkietis.—Jausaulė į pietus suka, o jo vis nėra.

O parduotuvės vedėjas drg. Juodvalkis ramiai sėdi namuose, pamiršdamas, kad kolūkiečiai, ypatingai dabar, pavasario sėjos metu, negali veltui sugaišti nė valandėlės. Nesirupina jis ir prekių pri-

statymu—retai kada atsiima iš bazės jo parduotuvei paskirtas prekes. Dažnai dėl kilogramo vinių ar ratų tepalo, dėl vieno—kito norago tenka važiuoti už keliolikos kilometrų į Degučių parduotuvę arba į rajono centrą. Tas sugaišina daug laiko.

Kolūkiečiai reikalauja, kad parduotuvėje būtų galima nusipirkti masinio vartojimo prekių, reikalingų namų apyvokoje ir kolūkinėje gamyboje.

K. Grigaitytė

Blogai pristatoma spauda

Didelį vaidmenį atliekant pavasario sėjos darbus kolūkiuose turi suvaidinti tarybinė spauda. Jos reikšmė žymiai priklauso ir nuo to, kaip laiškininkai ją pristato į vietas.

Bloga padėtis iki šiol su spaudos pristatymu „Tarybinio artojo“ kolūkyje.

Antros laukininkystės brigados laiškininkas drg. Mažeika nereguliariai pristato spaudą kolūkiečiams.

Blogai pristato spaudą ir

pirmos laukininkystės brigados laiškininkas drg. Juškėnaitė. Drg. Juškėnaitė nesąžiningai žiūri į savo pareigas ir spaudą pristato labai pavėluotai. Pavyzdžiui, drg. Juškėnaitė klubni-skaityklai nuo 25 iki 30 balandžio spaudos visiškai nepristatė.

Kolūkio valdyba turi imtis priemonių ir nedelsiant pagerinti laiškininkų darbą.

Š. Lašovas

Kada bus demonstruojami filmai?

Jau daugelį mėnesių Kalinino vardo kolūkio kolūkiečiai negali pamatyti kino filmo.

Pagal grafiką kinas į Kalinino vardo kolūkj turi atvykti 3 kartus į mėnesį, bet atvyko tik 3 kartus per 5 mėnesius. Paskutiniu laiku kilnojamas kinas į kolūkj buvo atvykęs gegužės 4 d. Į seansą gausiai susirinko kol-

ūkiečiai. Ir vėl, visų pasipiktinimui, kino mechanikas Šerstabojevas pareiškė:

—Seanso nebus, sugedo motoras.

Kolūkiečių kultūriniai poreikiai kiekvieną dieną didėja. Kinofikacijos skyrius turi aprūpinti nepertraukiamą kilnojamojo kino darbą.

L. Ovčinkovas

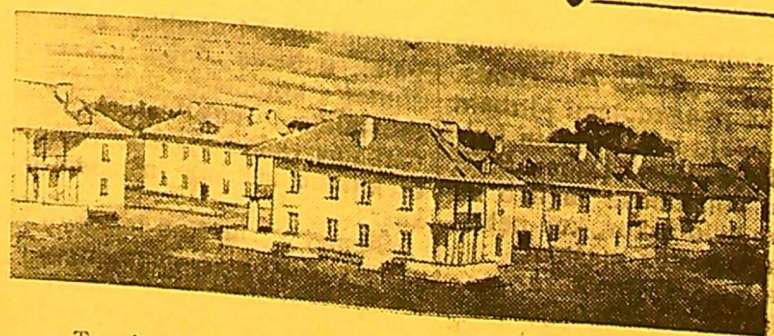
Iš nepaskelbtų laiškų „Pergalei“

„Pergalės“ redakcija iš savo skaitytojo gavo laišką, kuriame nurodyta į nepatenkinamą Romancų klubo-skaityklos vedėjo drg. Bezubovo darbą.

Redakcija laišką persiuntė į kultūros-švietimo darbo sky-

rių ištyrimui ir priėmimui priemonių.

Rajono kultūros - švietimo darbo skyrius pranešė, kad laiške iškelti trūkumai teisingi. Už darbo sužlugdymą Bezubovas iš einamųjų pareigų atleistas.

Tarybų Lietuvos miestuose. **Nuotraukoje:** nauja Kauno Juliaus Janonio vardo popieriaus fabriko darbininkų gyvenvietė. L. Meinarto ir M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Kolūkinėse statybose

Statyba „Pažangos“ kolūkyje

„Pažangos“ kolūkyje sudaryta statybinė brigada, kuriai vadovauja brigadininkas P. Miškinis. Statybinė brigada atlieka nemažą darbą kolūkyje.

Praėjusiais metais ji per 5 mėnesius pastatė 200 tonų talpos tipinį grūdų sandėlį. Dabartiniu metu statoma tipinė grūdų džiovykla. Darbas vyksta sparčiai. Jau baigiamos išvesti sienos. Artimiausiu metu bus pradėti

stogo dengimo ir vidaus įrengimo darbai.

Statybos darbuose gerai pasižymėjo meistrai S. Skakunovas ir J. Pošius.

Pasibaigus džiovyklos statybos darbams brigada pradės remontuoti 40 vietų karvidę, arklides.

Šiais metais kolūkio gyvuliai žiemos šiltose ir patogiose patalpose.

V. Sakalas

Naujos visuomeninės patalpos

Pagyvino šiemet darbą Ždanovo vardo kolūkio statybos brigada (brigadininkas drg. Šileikis). Šiemet jau įrengta nauja vištinė, kurioje bus auginami viščiukai. Baigiami statybos darbai juodsi-dabrinėse lapių fermoje. Įreng-

tos patalpos gyventi lapėms, statomas namas jų prižiūrėtojui.

Statybininkai šiemet patalpas visą eilę naujų visuomeninių patalpų.

B. Linartas

Apleista visuomeninių pastatų statyba

Kiekvienais metais didėja visuomeninių gyvulių skaičius Čapajevų vardo kolūkyje. Aišku, kad didėjant gyvulių skaičiui, reikalingos ir didesnės patalpos. Nežiūrint į tai, gyvulininkystės patalpų statyba kolūkyje apleista. Statybiniam sezonui čia nepasiruošta: neparuošta miško medžiaga, neišpirkta stogų dengimo medžiaga.

Kolūkyje anksti pavasarį buvo suorganizuota statybos brigada iš 14 žmonių. Jai vadovauti buvo paskirtas kolūkietis Nastajus. Brigadoje yra neblogų statybos specialistų, baigusiu 3 mėnesių kursų savo kvalifikacijai pakelti—Skvarčinskis, Vėžukas ir kiti. Bet kolūkio valdyba, ignoruodama statybos darbus, brigados narius išskirstė po laukininkystės brigadas, ir statybos darbams buvo palikti tik 3 žmonės.

Toks statybinės brigados išformavimas negalėjo teigiamai atsiliepti į statybą kol-

ūkyje. Dar 1951 metais pradėta 80 vietų tipinės karvidės statyba, bet per dvejus metus feįvykdyta tik pusė darbų. 1952 metais buvo numatyta pastatyti 180 vietų tipinę kiaulidę, bet iki šiol dar tik paženklinta pamatų dėjimo vieta ir guli dalis akmenų. Iki šių metų gegužės 30 dienos turėjo būti pastatyta grūdų džiovykla, tačiau statybos darbai dar nepradėti.

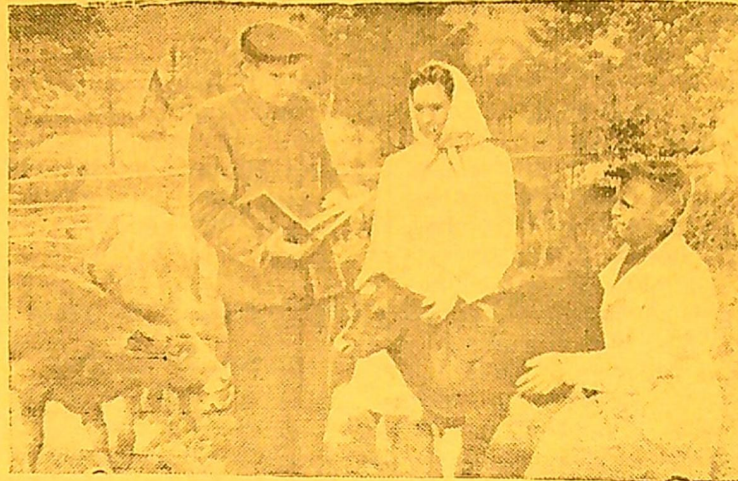
Statybos darbų svarbos neįvertinimas rodo, kad kolūkio valdyba ir pirmininkas drg. Deviatnikovas parodo politinį trumparegiškumą, nesugeba ar nenori žiūrėti į kolūkio ateitį, stiprinti jo visuomeninį ūkį.

Visuomeninių pastatų statybos išvystymas—neatidėliotina kiekvieno kolūkio pareiga. Tai turi suprasti Čapajevų vardo kolūkio vadovai ir kuo greičiau sutvarkyti statybinės brigados darbą.

L. Broga

Wilniaus srityje

(Rajoninių laikraščių puslapiuose)

Švenčionių rajono Julijos Žemaitės vardo kolūkio melžėja I. Žygaitė pasiekė aukštą jai priskirtų karvių produktyvumą. Už pilnutinį veršelių išsaugojimą kolūkio valdyba išskyrė jai kaip papildomą užmokestį vieną veršelių. Nuotraukoje: kolūkio pirmininkas F. Juknevičius (iš kairės) ir fermos vedėjas K. Chmieliauskas išduoda melžėjai I. Žygaitėi veršelių.

L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

A. Vienuolio „Puodžiūnkio“ aptarimas

Utenos rajoninė biblioteka organizavo skaitytojų konferenciją, kurios metu buvo aptartas A. Vienuolio romanas „Puodžiūnkio“.

Pranešimą apie skaitytojų konferencijų reikšmę darė mokytojas drg. Šaltenis.

Nueilą A. Vienuolio kūrybos keltą ir jo gyvenimą

apibūdino XI „b“ klasės mokinė Valiulytė.

Su „Puodžiūnkio“ turiniu susirinkusius supažindino moksleivė Lastauskaitė.

Pranešimui pajavairinti dėšimtokė O. Markauskaitė perskaitė keletą ištraukų iš „Puodžiūnkio“.

Pasiskakė daug konferencijos dalyvių. („Lenino keliu“)

Stato lentpiūvę ir malūną

Anykščių rajono Debeikių apylinkės „Ateities“ kolūkio statybininkų brigada, vadovaujama drg. J. Sriubo, sparčiai vysto statybos darbus. Jie stato lentpiūvę ir malūną.

Statybininkai pastatė garažą lokomobiliui, kurio pagalba bus mechanizuoti statybos darbai.

(„Kolektyvinis darbas“)

Pirmosios plytos

Pradėjo plytų gamybos sezoną Vaitkuškio (Smėlių rajonas) plytinė. Pirmosios darbo dienos davė neblogus rezultatus. Pagaminta apie 50 tūkstančių plytų. Plytų formavimo cecho darbininkai

drg. drg. F. Fiodorovas, S. Zabielaite ir kiti dienas užduotis įvykdė 150–160 procentų. Gerai dirba ir molio paruošėjas drg. Zarys.

(„Stalino keliu“)

Įsteigta naujas klubas-skaitykla

Nuolatinio tarybinės vyriausybės ir partijos rūpinimosi dėka Molėtų rajone kasmet plečiamas kultūrinių įstaigų tinklas. Tolinuosius rajono kampelius vis daugiau pasiekia laikraštis, žurnalas, paskaitos.

Neseniai „Papiškių“ kolūkyje įsteigta klubas-skaitykla. Čia yra daug knygų, laikraščių ir žurnalo.

Kolūkiečiai klubo-skaityklos įsteigimu yra labai patenkinti. („Tarybiniu keliu“)

Įrengta nauja poliklinika

Partija ir vyriausybė nuolat rūpinasi darbo žmonių gerovės kėlimu, jų buitiniams ir kultūriniais poreikiais. Vis labiau didinamas darbo žmonių buitinio aptarnavimo įstaigų skaičius, gerinama jų veikla.

Vienas tokio rūpinimosi pavyzdžių—naujos poliklinikos įrengimas Druskininkuose. Joje įrengti chirurginis, nervų ligų, ausų ir gerklės, tuberkuliozinis ir kiti kabinetai. Puikiai įrengtos laukiamosios patalpos. Medicinos darbuotojams įrengtas raudonasis kampelis.

(„Po Spalio vėliava“)

Auga pajamos iš daržininkystės

Ankstyvąjį žaliųjų kultūrų derlių išaugino Naujosios Vilnios rajono Dzeržinskio vardo kolūkio daržininkystės brigada, vadovaujama drg. Micevič.

Kolūkis vienas pirmųjų rajone pradėjo rinkti daržoves. Tik vieno inspekto daržovių pirmasis rinkimas davė kolūkiui apie 4000 rublių pajamų.

Pajamos iš daržininkystės šiais metais kolūkyje palyginus su praėjusiais metais išaugo 10–12 kartų.

(„Leninskije iskry“)

Rusų jūrinės šlovės puslapiai

(Filmas „Admirolas Ušakovas“)

Šalies ekranuose pasirodė naujas spalvotas filmas „Admirolas Ušakovas“. Jame pasakojama apie šlovingus Suvarovo bendražygių, karšto Rusijos patrioto, garsaus laivyno vado Fiodoro Ušakovo žygdarbius.

XVIII amžiaus pabaiga. Rusija kovoja už savo nuomanių jai priklausiusias žemes pietuose, siekdama sugrąžinti Juodąją jūrą, kuri dar senovės laikais visuose pasaulio žemėlapiuose buvo žymima, kaip „Rusijos jūra“.

Paniekindamas rūmų karjerą, jaunasis Ušakovas vyksta į tolimąjį Chersoną sunkaus, bet dėkingo darbo dirbti: statyti Juodosios jūros laivyną, be kurio negalėjo įsitvirtinti jūroje Rusijos valstybė. Baudžiavininko įvertinimo, atsilikusios techni-

kos sąlygomis, nepaisydamas vidinių ir išorinių priešų intrigų, Ušakovas pasiekia savo tikslą. Nuleidžiami ant vandens galingi tiems laikams, nauji kovos laivai, atsiranda pirmosios Juodosios jūros karinės jūrų bazės.

Anglijos kurstoma, Turkija 1787 metais pradeda karą prieš Rusiją. Atrodė, visi pranašumai buvo turkų pusėje. Rusų armija ir ypatingai laivynas dar nabuvo pasirengę vesti stambias karo operacijas.

Ir štai karo eigoje visa jėga ir didingumu išskyla paprastų rusų, Ušakovo mokyklos jūreivių, galingas, nepalaužiamas kovos entuziazmas, aukštas karinis meistriškumas. Filme gausu masinių scenų. Jose perteikta karžiogiška laudies jėga.

Prieš rūmų diduomenės pasipūtimą, bailumą, menkystę, veidmainybę išskyla paprastų rusų charakterių didingumas—tokių, kaip pabėgęs pugačiovininkas Tichonas Prokojevas (artistas S. Bondarčiukas), juokdarys ir narsus karys Pirožkovas (M. Pugovkinas), sargybinis Chovrinas (N. Chriščikovas) ir kiti.

Trijose filme parodytose jūrų kautynėse—prie Fidoniso, Tendros ir Kaliakrijos—Ušakovas į šipulius sudaužo pranašesnes turkų laivyno jėgas. Jis drąsiai laužo atgavusius Europos laivynuose viešpatavusios senosios linijinės taktikos kanonus. Ušakovas sukuria savo naują manevrinę burinio laivyno taktiką, įdiegia koncentruotą ugnį iš efektyviausių nuoto-

lių, kerta smūgius į jautriausias priešininko vietas, kovoja už rezervų sudarymą laimėjimui plėtoti.

Puikiųjų Suvarovo pergalių sausumoje ir Ušakovo pergalių jūroje dėka Rusija nugalėjo 1787–1791 metų Rusijos—Turkijos kare. Buvo sugrąžintos senosios rusų žemės. Rusija gerai įsitvirtino Juodojoje jūroje. Tai turėjo įžymią reikšmę visam vėlesniam mūsų Tėvynės vystymuisi.

Centrinį—admirolą Ušakovą, kuris „patiesė Juodąją jūrą prie Rusijos kojų“—vaidmenį teisingai atlieka aktorius I. Pereverzevas. Jis teisingai ir žavingai paprastai perteikia garsiojo rusų laivyno vado bruožus: atsidaivismą Tėvynei, artumą liaudžiai, gilų įžvalgų protą, nuostabią drąsą kautynių ugnyje.

Lieka atmintyje puiki B. Livanovo vaidyba Jekateri-

nos didiko Potiomkino vaidmenyje.

Filmas „Admirolas Ušakovas“—didelis kurybinis laimėjimas, kurį pasiekė visas pastatymo kolektyvas ir pirmoje eilėje literatūrinio scenarijaus autorius A. Šteinas, filmo statytojas M. Romas, operatoriai A. Selenkovas ir Čen Ju-lanas.

„Palikuonys susivoks“,—gudriai sako filme Ušakovas apie rusų jūrinės šlovės paveldėtojus. Taip iš tikrųjų ir atsitiko. Tarybų Sąjunga—didi jūrų valstybė. Mums brangūs didvyriški rusų jūrininkų žygdarbiai, nemirtinąjį rusų ginklo šlovė. Tarybinė vyriausybė įsteigė Ušakovo vardo ordiną ir medalius, jais apdovanoti šimtai tarybinių karinių jūrininkų, kurie Didžiojo Tėvynės karo metais įrašė naujus puslapius į rusų jūrinės šlovės metraščių.

P. Jachlakovas

Pagerinti spaudos platinimo darba

Keliant politinį darbo žmonių sąmoningumą didelę reikšmę turi tarybinė spauda. Todėl ji turi pasiekti kiekvieną kolūkielį, darbininką, inteligentą. Spaudos platinimas yra labai atsakinga ir garbinga pareiga.

Kai kuriuose rajono kolūkiuose bei įstaigose spauda platinama neblogai, limitas kas mėnuo įvykdomas ir viršijamas. Bet daugumoje kolūkių, įmonių ir įstaigų į spaudos platinimą nekreipiama dėmesio. Jau kelis mėnesius iš eilės žlugdomas spaudos platinimo planas rajono pramkombinate, žemės ūkio skyriuje, MTS, artelėje „Aušra“, vidurinėje mokykloje Nr.2, „Krasnyj Oktjabr“, Kutuzovo vardo, „Naujo kelio“, Petro Cvirkos vardo, „Tarybinio artojo“ kolūkiuose.

Blogas spaudos platinimas kolūkiuose iš dalies priklauso nuo nelinkamo laiškininkų parinkimo. Daugelyje kolūkių laiškininkais dirba žmonės, kurie į savo pareigas žiūri pro pirštus, nemėgsta šio darbo. Kutuzovo vardo kolūkio laiškininkė Meduneckaja, „30 let komsomola“ kolūkio—Kapustinskaja, Stalino vardo kolūkio—Aleknaitė prenumeratoriams spaudą pristato nereguliariai, dažnai iš karto už keletą dienų, o kartais ir visai nepristato.

Ne kartą iš tų kolūkių va-

dovų buvo pareikalauta imtis priemonių laiškininkų darbui pagerinti, parinkti šioms pareigoms tinkamus žmones, bet padėtis iki šiol nepasikeitė, ir spaudos platinimo planas žlugdomas ir toliau.

Nusišalino nuo savo darbo ir eilė visuomeninių spaudos platintojų. Kai kurie iš jų visai nesilanko pasitarimuose, kur nagrinėjamas spaudos platinimo pagerinimo klausimas. Visai pamiršo jiems pavestą darbą artelės „Aušra“ visuomeninis spaudos platintojas drg. Talutytė, Kelių eksploatacijos ruožo — drg. Blaževičius, pramkombinato—drg. Mačiulskis, vidurinės mokyklos Nr.2—drg. Šimko.

Kolūkių, įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovai turi imtis visų priemonių spaudos platinimui pagerinti. Reikia peržiūrėti laiškininkų ir visuomeninių spaudos platintojų kadrus, siekiant, kad jie gerai atliktų savo pareigas.

Mokyklų visuomeniniai spaudos platintojai turi pasirūpinti dabar, kad moksleiviai prenumeruotųsi spaudą ir atostogų metu.

Reikia pasiekti, kad spauda būtų prenumeruojama ilgesniam laikui. Jau reikia pradėti spaudos platinimo kampaniją antrajam šių metų pusmečiui.

J. Orechova,

„Sąjunginės spaudos“
rajorganizatorius

Komjaunuoliai talkininkauja

Ankstyvas sekmadienio rytmetis. Prie rajono komjaunimo komiteto su kastuvais renkami komjaunuoliai. Jie rengiasi talkininkauti „Tautų draugystės“ hidroelektrinės statyboje. Susirinko apie 50 jaunuolių ir merginų.

Išvažiuojame. Taškydama į šalis naktį prilytą ant kelio vandenį, greitai rieda automašina. Per plačius kolūkių laukus nuskamba linksma talkininkų daina...

Štai ir Drisvetai. Visų akys nukreiptos į hidroelektrinės pastatą. Skubiai šokame iš mašinos ir, pasiėmę kastuvus, nuskubame ten, kur nuo ryto iki nakties kiekvieną dieną trijų brolišku respublikų statybininkai įtemptai dirba, siekdami numatyto laiku atiduoti hidroelektrinę eksploatacijon.

Jau anksčiau mūsų atvyko talkininkauti Dūkšto rajono komjaunuoliai. Mes prisijungiam prie jų. Kasame užtvankos šlaitus. Talkininkai greit įsijungia į bendrą darbo ritmą. Vieningai skrenda į neštuvus pilni kastuvai žemės, eilės neštuvų keliauja aukšyn. Štai slidžia užtvankos

atšlaitė kopia komjaunolė Konyševa ir Simanavičiūtė. Jos nugabeno į paskirtą vietą ne vieną dešimtį neštuvų žemės. Įšilęs kasa žemę I vidurinės mokyklos mokytojas drg. Volkovas. Aplink jį spiečiasi ir mokyklos komjaunuoliai. Vikriai darbuojasi su kastuvais komjaunuoliai Bezujevskis, Palūnis, Gudelis ir daug daug kitų. Visi dirba išsijuosę, nejausdami nuovargio. Kiekvienas talkininkas žino, kad savo darbu prisideda prie greitesnio hidroelektrinės užbaigimo, spartina kolūkių elektrifikavimą.

Nuožulnėja daubos atšlaitės, auga išvežtų žemės karučių skaičius. Aukštai, ant daubos kranto, be paliovos ūžia traktoriai, gabenantis žemes, į darnią harmoniją susilieja didelio statybos darbo garsai.

Bedirbant nejučiomis prabėga diena. Pavakarėja. Dar kartą apžvelgę HES statybą, paskutinį kartą įbedę kastuvus į žemę, grįžtame namo.

G. Kazlauskaitė,
talkos dalyvis

Baltarusijos TSR dainų ir šokių ansamblis Zarasuose

Zarasuose atsilankė Baltarusijos TSR Molodečno dainų ir šokių ansamblis. Du vakarus miesto Kultūros namų salė buvo pilna žiūrovų: darbininkų, kolūkiečių, tarnautojų, moksleivių. Įtempti visų žvilgsniai, nukreipti į

sceną, rodo didelį susidomėjimą. Scenoje grupės artistų atliko įvairią programą. Lengvai ir grakščiai atliekami baltarusių ir kitų TSRS tautų liaudies šokiai, palydimi ilgai nenutylančiais aplodismentais.

G. Žuravliovas

Nedarbas - baisus kapitalizmo palydovas

Nedarbas—šis nuolatinis kapitalizmo palydovas, baisi darbo žmonių rykštė—paskutiniaisiais metais, dėka ginklavimosi varžybų, pasiekė milžiniško masto. 1952 metų pabaigai dėl civilinių gamybos šakų apribojimo JAV, Japonijoje, Vakarų Vokietijoje, Italijoje ir Belgijoje buvo 32 milijonai visiškai ir iš dalies bedarbių.

Skelbiamieji žemiau skaičiai ir faktai paimti iš užsienio spaudos. Jie skamba kaip rūstus kaltinimas kapitalistinei santvarkai. Šie faktai padeda suprasti, kodėl taip griežtai aštrėja klasiniai prieštaravimai tarp imperialistinės buržuazijos ir darbininkų klasės bei visų darbo žmonių. Kapitalistinių šalių darbo žmonės nenori daugiau gyventi bado mirčiai nuolat gresiant.

Daugiau kaip trys metai be darbo

Nedarbas yra baisinga rykštė Austrijos liaudžiai. Šioje šalyje dabartiniu metu yra 300 tūkstančių bedarbių. Jeigu gi įtraukti ir jų šeimas, tai skaičius žmonių, neturinčių galimybių dirbti, pasieks milžinišką Austrijai skaičių—800 tūkstančių žmonių. Šie žmonės egzistuoja kur tai briaunoje tarp gyvenimo ir bado mirties. Štai, pavyzdžiui, kaip susidėjo Rudolfo Muzilo gyvenimas, kuris aprašytas viename Austrijos laikraštyje.

Muzilas, jaunas sveikas žmogus, buvo paliuosuotas iš gamyklos sąsąsėje su gamybos sumažinimu. Trijų metų su viršum bėgyje jis ieško bet kokio darbo, bet negali jo gauti. Per visą laiką jam tik keturis kartus pasisekė rasti atsitiktiną uždarbį. Per šiuos ilgus, nelaimingus metus pas Muzilą jau paugo berniukas, bet jis net nežino cukraus skonio. Šeimos maitinimas susideda iš duonos ir vandens.

Vietoje duonos—kaktuso lapai

Reakcingi Italijos valdovai privedė šią saulėtą, klestinčią šalį prie visiškos ūkinės suriutės. Pramonės ir žemės ūkio nustumimas pasmerkia Italijos liaudį skurdai ir kančioms. Neseniai Italijos laikraštyje buvo patalpinta nuotrauka, atvaizduojanti įprastą Italijos miestui vaizdą: sveikas vyriškis su dviem vaikais sėdi ant purvino šaligatvio su ištiesta ranka ir prašo išmaldos.

Italijos bedarbiai, kad nemirtų iš bado, valgo žolę, liekanas iš šiukšlių duobių ir net spygliuotus kaktuso lapus. Patys bedarbiai sako, kad nuo tokio „maitinimo“ išsivysto kažkokios baisios ligos, bet juk dar baisesnė bado mirtis!

Italijos vyriausybė, užuot padėjusi badaujantiems gy-

ventojams, atkakliai tęsia ginklavimosi varžybų politiką. Išdavoje—bedarbių skaičius auga, skurdas didėja. Dabartiniu laiku Italijoje priskaitoma daugiau kaip du milijonai bedarbių ir dar daugiau iš dalies bedarbių. O laikraščiuose kasdien pasirodo panašaus turinio pranešimai: „Bendrovė „Magona d Italia“ (Livorno provincija) paskelbė apie paliuosavimą 500 darbininkų iš 2400, apie 48 valandų savaitės sutrumpinimą ligi 24 valandų ir apie dviejų cechų uždarymą“.

„Krizė prasidėjo Liturgijos srities pramonės įmonėse. Masiniai paliuosavimai vyksta „OTO“, „Banjara“ ir kitose įmonėse“.

Kas penktas žmogus neturi darbo

Negeresnė ir Vakarų Vokietijos darbo žmonių padėtis. Dabartiniu metu kiekvieniems keturiems dirbantiems Vakarų Vokietijos gyventojams atitenka vienas bedarbis. Gatvėse vis dažniau galima pamatyti žmones, vaikščiojančius su plakatais ant krūtinės, kuriuose parašyta: „Ieškau darbo“.

Vakarų Vokietijos valdovai stengiasi sumažinti bedarbių skaičių išsiųsdami vokiečius užsienin, kaip pigią darbo jėgą. Kaip praneša laikraštis „Di Virtsaft“, daugelis bedarbių siunčiami į Pietų Afrikos Sąjungos rūdlynus, o ten viešpatauja katoginis gyvenimas ir baisios darbo sąlygos. Taip Adenauerio vyriausybė „padeda“ Vakarų Vokietijos bedarbiams.

„Prašau Jus,

areštuokite mane“

Nedarbas vis stipriau pasireiškia Prancūzijoje. Profsąjungų duomenimis, ten priskaitoma 600 tūkstančių visiškų bedarbių ir 2,5 milijono pusiau bedarbių.

Prancūzijos laikraštis „Jumanite“ neseniai išspausdino straipsnelį, kuriame pasakojama, kaip vienas pagyvenęs

vyriškis, pavarde Korantėnas, priėjo prie policininko ir prašė, kad jį areštuotų. „Prašau Jus,—pasakė Korantėnas,—areštuokite mane. Du mano vaikai mirė nuo šalčio, du žuvo suvalgę atmatų, rasių pamazgų duobėje. Kalėjime rasiu sau prieglaudą“.

Sunkus bedarbių likimas Anglijoje

Viename Anglijos žurnale išspausdintas straipsnis apie bedarbių tekstilininką iš Lancaširo. Per keturis mėnesius, sakoma žurnale, šio bedarbio šeima nepirko nei mėsos, nei sviesto, nei kiaušinių, nei pieno ir beveik jokių drabužių. Kad sumažintų mokesčių už elektrą, šeima eina gulti vos sutemus. Kad išmaitintų du vaikus, tėvai pardavė visus savo drabužius. Žurnale pabrėžiama, kad tai ne vienintelis atsitikimas. Tūkstančiai bedarbių priversti gyventi tokiose pat sąlygose.

Viljamo Džonso nusikaltimas

Šiuo metu, net sumažintais duomenimis, Jungtinėse Amerikos Valstybėse priskaitoma apie 2 milijonus bedarbių. Čia reikia pridėti didelę armiją pusiau bedarbių, kurie dirba pora valandų savaitėje. Šioje šalyje nedarbo palietas kiekvienas ketvirtas darbininkas ir tarnautojas. Apie tai, koks šių žmonių likimas, galima spręsti iš sekančio straipsnelio, paimto iš Amerikos laikraščio.

Bedarbis Viljamsas Džonsas, gyvenęs Detroite, rašo laikraštis, įvykdė nusikaltimą. Jis užmušė savo žmoną elektros srove, o po to mėgino nusizudyti, bet buvo policijos sulaukytas. Tardyme Džonsas pareiškė, kad namuose pinigai seniai baigėsi, o perspektyvos juos užsidirbti nebuvo jokios. Todėl jis su žmona nutarė nusizudyti.

Tokie pranešimai vis dažniau sutinkami Amerikos laikraščiuose.

Vakarų Vokietijoje įkurta nauja politinė partija

BERLYNAS. (TASS). Sutinkamai su agentūros ADN pranešimu, Diuselldorfe įvykusioje „Vokiečių vienijamojo judėjimo už vienybę, taiką ir laisvę“ iniciatyva nepaprastoje konferencijoje buvo įkurta nauja politinė partija „Už vienybę, taiką ir laisvę kovojančių vokiečių sąjunga“. Ryšium su tuo paskelbtame komunikate sakoma, kad konferencijoje da-

lyvavo „Vokiečių vienijamojo judėjimo“ tarybos nariai, žinomi Vakarų Vokietijos politiniai veikėjai, kultūros veikėjai, o taip pat ekonominių sluoksnių atstovai.

„Už vienybę, taiką ir laisvę kovojančių vokiečių sąjungos“ pirmininkais išrinkti buvęs reichskancleris d-ras I. Virtas ir buvęs Miuncheno-Gladbacho oberburmistras V. Elfesas.

Komunikate pažymima, kad naujoji partija aktyviai įsijungs į rinkiminę kampaniją ir iškels savo kandidatus įvyksiančiuose rinkimuose į bundestagą.

(ELTA).

Redaktorius
L.RUDAŠEVSKIS